

॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ अनयोदारहरणादिः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ कूबरंधूःप्रदेशं ॥ ८७ ॥ रेसतुः
 आश्वासयन्नुवाचेदं बलभिदानवार्दितं ॥ भयं त्यजत भद्रं वः शूराः शस्त्राणि गृह्णत ॥ ६९ ॥ कुरुध्वं विक्रमे बुद्धिमावः काचिद्वथा भवेत् ॥ जयतैनान्सुदुर्दत्तान्
 दानवान्घोरदर्शनान् ॥ ७० ॥ अभिद्रवत भद्रं वो मया सह महासुरान् ॥ शक्रस्य वचनं श्रुत्वा समाश्वस्ता दिवौकसः ॥ ७१ ॥ दानवान्प्रत्ययुध्यन्त शक्रं कृत्वा व्यपा
 श्रयं ॥ ततस्ते त्रिदशाः सर्वे मरुतश्च महाबलाः ॥ ७२ ॥ प्रत्युद्युर्महाभागाः साध्याश्च वसुभिः सह ॥ तैर्विष्टृष्टान्यनीकेषु क्रुद्धैः शस्त्राणि संयुगे ॥ ७३ ॥ शराश्च दै
 त्यकायेषु पिवन्ति रुधिरं बहु ॥ तेषां देहान् विनिर्भिद्य शरास्ते निशितास्तदा ॥ ७४ ॥ निपतन्तोऽभ्यदृश्यन्त नगेभ्य इव पन्नगाः ॥ तानि दैत्यशरीराणि निर्भिन्नानि
 स्मसायकैः ॥ ७५ ॥ अपतन् भूतले राजंश्छिन्नाभ्राणी वसर्वशः ॥ ततस्तद्दानवं सैन्यं सर्वैर्देवगणैर्युधि ॥ ७६ ॥ त्रासितं विविधैर्बाणैः कृतं चैव पराङ्मुखं ॥ अ
 थोत्क्रुष्टं दाह्यैः सर्वैर्देवैरुदायुधैः ॥ ७७ ॥ संहतानि च तूर्याणि प्रावाद्यन्त त्वनेकशः ॥ एवमन्योन्यसंयुक्तं युद्धमासीत् सुदारुणं ॥ ७८ ॥ देवानां दानवानां च मांस
 शोणितकर्म ॥ अनयो देवलोकस्य सहसैवाभ्यदृश्यत ॥ ७९ ॥ तथा हि दानवा घोरा विनिघ्नन्ति दिवौकसः ॥ ततस्तूर्यप्रणादाश्च भेरीणां च महास्वनाः ॥ ८० ॥ व
 भूवुर्दानवैर्द्राणां सिंहनादाश्च दारुणाः ॥ अथ दैत्यबलाद्घोरान्निष्पपात महाबलः ॥ ८१ ॥ दानवो महिषो नाम प्रगृह्य विपुलं गिरिं ॥ ते तं घनैरिवादित्यं दृष्ट्वा सं
 परिवारितं ॥ ८२ ॥ तमुद्यतगिरिराजं व्यद्रवंत दिवौकसः ॥ अथाभिद्रुत्य महिषो देवांश्चिक्षेप तं गिरिं ॥ ८३ ॥ पतता तेन गिरिणा देवसैन्यस्य पार्थिव ॥ भीमरूपे
 ण निहतमयुतं प्रापतद्भुवि ॥ ८४ ॥ अथ तैर्दानवैः सार्धं महिषस्त्रासयन्सुरान् ॥ अभ्यद्रवद्रणे तूर्णं सिंहः क्षुद्रमृगानिव ॥ ८५ ॥ तमापतन्तं महिषं दृष्ट्वा सेंद्रा दिवौक
 सः ॥ व्यद्रवंत रणे भीता विकीर्णायुधकेतनाः ॥ ८६ ॥ ततः समहिषः क्रुद्धस्तूर्णं रुद्ररथं ययौ ॥ अभिद्रुत्य च जग्राह रुद्रस्य रथकूबरं ॥ ८७ ॥ यदारुद्ररथं क्रुद्धो महिषः
 सहसा गतः ॥ रेसतूरोदसी गाढं मुमुक्षुश्च महर्षयः ॥ ८८ ॥ अनदंश्च महाकाया दैत्या जलधरोपमाः ॥ आसीच्च निश्चितं तेषां जितमस्माभिरित्युत ॥ ८९ ॥ तथा
 भूते तु भगवानहनन्महिषं रणे ॥ सस्मार च तदा स्कंदं मृत्युन्तस्य दुरात्मनः ॥ ९० ॥ महिषोऽपि रथं दृष्ट्वा रौद्रोरुद्रस्य चानदत् ॥ देवान्संत्रासयन्श्चापि दैत्यांश्चापि प्रहर्ष
 यन् ॥ ९१ ॥ ततस्तस्मिन्भये घोरे देवानां समुपस्थिते ॥ आजगाम महासेनः क्रोधात्सूर्य इव ज्वलन् ॥ ९२ ॥

शब्दचक्रतुः रोदसीयावाभूमी ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ अहनत् हतवान् ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥